

சிவமயம்

கால்கேசன்துறை

அமரர்

திருமதி மந்தேஸ்வரி நடராஜா

அவர்களின்

சிவபதம்போறு குறித்த

நிலைவு மலர்

12 - 08 - 1998

சமர்ப்பணம்

வார்ஜுவனார் வாக்கி
 வாழ்ந்திட்ட பாதையிலே
 வாழ்ந்து காட்டிய நீயும்
 சிதன்ஞ தமிழில்
 தேவிகாச பாடியே
 தேவாதி தேவன் திருவதியில்
 தன்னொக்க கலந்தாயுனாகு
 கமலமெனவே இப்பல்கற
 அங்கிச் சொரிந்தே
 ஆறுதலைடுகிள்றோம?
 ஒம் சாந்தி! ஒம் சாந்தி! ஒம் சாந்தி!

சிவங்கு

கலைஞர் மற்றும் பாரத நாடக நிலைப் பொறுப்பாளர்

கிருமதி மகேஸ்வரி நடராசா

கலாவு - 27 - 02 - 1931

நீதிஸ்தாபன - 13 - 07 - 1998

திதி வெள்பார

வெகுநாளிய ஆண்டுக்கே ஆவி மீதுபத்திரிகைப்பதினே
ஏழாண்டி சூர்ய்க்கிரீயர் கடவுத்தினே - ஆகும் நிதி
வெள்ள ஆக்கிரீய கஞ்சகமைக் கெள்ளாள் கரைவும்
அவள் திழுகை நாடி வீராந்தி.

ପ୍ରକାଶକ ମହିନେ ଦିନ

அமரர் திருமதி மகேஸ்வரி நடராசர்

அவர்களுக்கு

வாழ்வுச்சீர்

இவ்வகைத்தீவிலே இவ்வகும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலே துவங்கும் துறைமுகமாகச் சொங்கேசன்துறையிலே சிறப்புற வாழ்ந்திருந்த நடராசர் - பாக்கியம் தம்பதிகளுக்கு 1931ஆம் ஆண்டு மாசீத்தின்கள் பண்ணிரண்டாம் நாள் (27.02.1931) அன்பு யகளாக அமரர் ந. மகேஸ்வரி அவர்கள் திறந்தார். அன்புச் சகோதரர்களாக கமலேஸ்வரி, துரைராஜா, தங்கேஸ்வரி, கிருஷ்ணவேணி அற்புதமலர், ஆசியோர் விளங்கினர்.

அன்னையீன் அணைப்பினை ஆண்டு கிரண்டிலே இழுந்தவர் அன்பு மாசீமாராகிய தின்வையம்மா, சென்வலமுத்து, ஆசியோரின் ஆதரவில் வளர்ந்தார் கயலாம்பிகை, நவரத்தினம், வைத்திஸ்வரன், ஆசிய மைர் துரைகளையும் அன்புச் சகோதரர்களாகக் கருதி பாசம் போற்றி வாழ்ந்தார்.

தனது ஆர்ப்பக்கல்வியை மயிலிட்டி கலைகள் மகாவித்தியாலை மத்திலும், இடைநிலைக் கல்வியை, காங்கேசன்துறை அமெரிக்காவிலிருந்து ஆங்கிலப்பாடசாலையிலிரும் பெற்றார்.

சிறுவயது முதலாக அறிவிலிரும் ஆற்றலிலிரும் சிறந்து விளங்கிய மகேஸ்வரி அவர்கள் மங்கைப் பருவத்தே மணநாளுக்கைடு மணாளனாக மாவிட்டபுரத்தைச் சேர்ந்த கந்தையா - நாகம்மா தம்பதிகளின் புதல்வராகிய நடராசர் அவர்களை (எழுது வினைஞர் - கஷ்சீர) ஏற்று இல்லறத்தில் இணைந்தார்.

1951 ஆண்டு நடராசர் - மகேஸ்வரி தம்பதிகளாய் இணைந்த நாள் முதல்.

'இவ்வது என் இல்லவன் மாண்பானால்...' என்ற பொதுமறையின் வரிகளுக்கேற்ப எவ்வள நலன்களும் பொருந்த வாழ்ந்து இல்லறத்தை நல்லறமாக்கி சிறப்புக்கள் பல சேர்த்தார்.

தினிய இல்லறத்தை பயனாக இவர்களுக்கு ஆறு ரீள்ளைகளுக்கு பிறந்தனர் ஆண்பாதி பெண்பாதி என சுதாசன், கந்தவேன், நடேந்தீன், எனும் அன்று ஆண்டின்னைகளையும் ரஞ்சனா, அனுஜா,

கெங்கா, என் முன்று பெண் தீள்ளள்களையும் பெற்றிருத்து கீரி து மகிழ்ந்திருந்தனர்.

தாம் பெற்றிருத்த மக்களை கண்ணொனப் போற்றி வளர்த்து கண்ணி அறிவுடையவராக்க அரும்பாடு பட்டார்.

முத்த மகளான ரஞ்சனாவுக்கு (ஆசிரியை) காங்கேசன்துறையைச் சேர்ந்த சீரீதரன் (ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தார்) என்பவரை திருமணம் செய்வித்து மகிழ்ந்திருந்தார். அவர்கள் நஜீல், நிலானி, தவிதா, என் அருமைச் செல்வங்கள் அவரை பெற்றிருத்து கண்டாலில் களிப்புடன் வாழ்வதைக் கண்டிருந்தார்.

முத்த மகளான கதர்சனுக்கு (களஞ்சியப் பொறுப்பாளர் - லங்கா சீமெந்து லிலிட்டெட்டு) அனவெட்டுயைச் சேர்ந்த ஜெயமலர் எனும் ஸ்தகையைச் திருமணம் செய்வித்து இனிடே வாழுவதை மகிழ்ந்திருந்தார்.

அடுத்த மகளான கந்தவேங்குக்கு (எழுது வினாக்கரர் யா/பல்கலைக் கழகம்) மண்ணாரைச் சேர்ந்த ஜெயகுமார் (ஆசிரியை) எனும் பெண் யணத் திருமணம் செய்வித்து நலமே வாழ வைத்தார்.

அடுத்த பெண் வாரிசான அனுஜா அண்ணை நந்தை ரீது கொண்ட அரிய பாசத்தால் அவர்களுக்கு உதவி புரிந்து வாழ்தலே பெரும் பேறெனக் கருதி வாழ்தல் கண்டு மகிழ்ந்திருந்தார்.

இனைய மகளான நூரேந்திரன் (கோபிரி புதுக்குளம் இந்துக் கலூரி - வவனியா) ஆசிரியராக அரும்பணி ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்.

இனைய மகளான கெங்கா ஏழுது வினாக்கராக கோட்டத்தில் அலுவலகத்தில் (உடுவில்) பணிபுரிந்து வருகிறார்.

இவ்வாறு மக்கள் மருமக்கள் பேரர் என நந்தத்தியனர் திரும் சீறப்பு பொருந்த வாழ்தல் கண்டு உள்ளத்தே மகிழ்வு கொண்டவர் அரைர் திருமதி மகேஸ்வரி அவர்கள்.

அங்கு, பணீவு, ஆக்கம், ஊக்கம், கடக்கம், வீடாமுயற்சி, இறை பக்தி. என நற்பண்புகள் பல்கொள்ளு உற்றுவதும் மற்றுவருட் போற்ற வாழ்ந்தார்.

இவ்வாறாக திரும் சீறப்புக் குக்க வாழ்வை - பொலிவுக் குழும் கிக்க வாழ்வை தீரைவு செய்து திருமதி மகேஸ்வரி அவர்கள் 1998 ஆக் குண்டு ஆணித்தியக்கள் 29 ஆக் நாள் (13.07.1998) திஸ்கட்டியுமை மாணவ 4 மணியளவில் சேய நடைத்திரும் கூடிய தீற்று நூளிலே நடாராஜரீன் பாதுகங்களில் சேர்த்தார்.

குடும்பத்தினர்

மக்கள் புலம்பல்

கண்ணென எமைக் காத்தாய்
 கனவிலும் எம் நுலன் நினைத்தாய்
 எண்ணீலா வினை முடித்தாய்
 ஏற்றங் எம்க்களித்தாய்
 மன்னிலே நாம் சீறப்புறவே
 மாண்பான பண்பு தந்தாய்
 வின்னீலே வாழ்வமைக்க
 விரைந்து நீ சென்றதேனோ ?

மருமக்கள் புலம்பல்

காட்டிய அண்டிலே
 கரைந்திட்ட நாமும்
 'மாமி' என்ற சொல்
 மருந்திற்கும் ஆகாதென
 மனதில் நாளுமே
 'ஆன்னை' என
 அழற்சிருந்தோம் !
 ஆயினும் பறந்துவிட்டார்-
 அவசரமாய் எதைப்பிரிந்து.

போச் புலம்பல்

நாடு,
 கனடாவில் வாழ்வதனால்
 கடிதங் மூலம் கைத்திருந்தோம்
 கனிவான உங் முகத்தை
 காணபதற்காய் வர விருந்தோம்
 அதற்குள் அவசரமாய்
 தாத்தாவிட்டு சென்றதேனா ?
 தலைக்கிறதே எம் உள்ளு
 துயர்,
 தனிந்திட முடியாமல்,

சுகோதாச் புலம்பல்

நானெனவாம் பாஸ்திரிருந்து
 நூல்வ பொறி நாம் கேட்டு
 வாழ்ந்திருந்த காலமெலாம்
 கணவாசிப் போனதுவே !

உறவினர் புலம்பல்

அன்பை அன்ளி வீசி
 பண்போடு பல காலம் பழகி
 எம் இதயம் நிறைந்திட்ட
 பெரியக்காவே!
 இவ்வுலகு விட்டு நிரும்
 சுசனுவரு அடைந்தீர்
 என்ற வாசகம் கேட்டு
 வாழ்ந்திற்கும் நாம்
 கண்ணீர்ப் பூங்களை
 உயக்கு
 காணீக்கை ஆக்குகின்றோம்.

தெற்றம்

சாதலும் ஏற்றதலும் தலீர்க்கலாமோ
 வேதனை கொண்டு வீணை திற்கலாமோ
 தின்பழுந் துன்பழும் உலகில் உண்மை
 அன்புடன் வாழ்வதே அறமே யாகும்
 என்ற பண்புடை வார்த்தை தன் பயனைக் கண்டு
 அன்புடன் மகேஸ்வரி இறைவனாடு சேர்ந்தார்
 நன்றாடன் சேர்ந்தவன் வாழி வாழி
 ஒம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

திருமுறைப் பாடல்கள்

விநாயகர் வணக்கம்

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரருக்க வல்லான
விநாயகனே வேட்டகைதலீ விப்பான் - விநாயகனே
வின்னனிற்கும் மன்னீற்கும் நாதலுமாந் தங்கையினால்
கண்ணிற் புனிமின் கனிந்து.

தேவாரம்

அனித்த புகுவரும் கொவ்வவச்
கெவ்வாயிற் குமின் சிரிப்பும்
பணித்த சடையும் பவளம்போல்
மேனியிற் பால் வெங்னீரும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற்
பாதமும் காணப் பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே
மிந்த அநீலத்தே.

திருவாசகம்

மாறி நின் தெங்கன யக்கிரும் வஞ்சப்
புதைனந்தின் வழியடைத் தழுவே
ஊறிநின் தெங்குன் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவர் காணவந் தகுளாய்
கேறலின் தெளிவை விவபெருமானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
கறிவாப் பதங்கள் யானவயுங் கடந்த
தின்பழே எங்குநட யங்பே

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குஸ் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணையா கடவை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மூலைய
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றங்கு சிவகைத்
தீருஷ்டி மீழையலீற் றிருந்த
கொற்றவன் தங்கைக் கண்டுகள் உள்ளு
அளிரள்ள் கண்குளிரந் தனலே

திருப்பால்லாண்டு

தீருந் தீருவும் பொலியச் சீவலோக நாயகன் சேவதிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவா குலசீல
ஊரும் உலகுங் கழற உழறி உடையண வாளனுக் காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்வாண்டு கூறுமே.

திருப்புராணம்

தென்னீலா மலர்த்த கீவணியாப் புன்றுங்
தீருநடம் கும்பீடப் பெற்று
மண்ணீலை வந்த பிறவியே எனக்கு
வசலிதாம் இன்பமாப் புன்று
ஒன்னீல் ஆண்றக் கருவிநீர் சொரியக்
கைம்மலர் உச்சிமேற் குவீத்துப்
பண்ணீனால் நீடு அறிவுரும் பதிகம்
பாடுநார் பரவினார் பணிந்தார்.

திருப்புகழி

பீரவியலை யாற்றினீற் புகுதாகே
ஏரகிருதி மார்க்கமுற் றலையாகே
உறுதிகு வாக்கியப் பொருளாலே
உனதுபத காட்சியைத் தருவாயே
அறுசமய சாத்திரப் பொருளோனே
அறிவுறை வார்க்குணக் கடலோனே
குறுமுனிவ ஞேத்துமுத் தமிழோனே
குருதுகு கார்த்திகைப் பெருமானே.

வாழ்ந்து

வான்முகிக் வழாது பெய்க அவிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரச வெய்க குறைவிலை துபிரிகள் வாழ்க
நான்மைத் தயங்க கோங்க நந்தவுக் கேள்வி மலிக
மேண்டும் கொந் கைவந்தி விளங்குக வுவக வெல்லாக்.

சகலகவல்லி மாலை

வெண்டா மரக்கன்றி தீங்பதற்
ஒங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரக்குத் தொதுகோ
ஸோச மேழுசளித்
துண்டா நூற்க வொழித்தான் சீத்
ஒகவுண் டாகும் வண்ணம்
கண்டான் கவைகோன் கரும்பே
சகல கவாவல்லியே.

நாடும் பொருட்கவை சொற்கவை
தோய்கர நாற்கவீயுங்
பாடும் பணியிற் பணித்தகுள்
வாய்ப்புக் யாசனத்திற்
ஷடும் பதம்போற் கொடியே
கணாயக் குன்று குத்தபாற்
காடுஞ் காக்குங் கரும்பே
சகல கவாவல்லியே

வளி குஞ் செந்துதிர்த் தென்னாறு
நார்த்துங் ஜகுட் கடலிற்
குளி க்கும் பழக்கெங்கு கூடுங்கோ
ஸோவுழுப் பொண்டு கெள்ளித்
தெளி க்கும் பறைவற் புலவேகர்
களி சுறை திர்த்தக்கண்டு
களி க்குங் கவாப உழிலே
சகல கவாவல்லியே.

தோக்கும் பனுவற் றுகை தோய்ந்த
 கல்வீயும் சொற்கூவை தோய்
 வாக்கும் பெருப்ப பணித்தருள்
 வாய்வட நூற்கடலும்
 தேக்கும் செந்தலிழுச் செவ்வழுந்
 தொண்டர் செந்தாயீனின்று
 காக்குங் கருணைக் கடலே
 சகலக்கவர வங்கியே.

பஞ்சப் ரிதந்தர செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
 னேநெநுந் ஓட்கமலத்
 தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன் செந்
 நாவு மகழும் வென்னைக்
 தஞ்சத் தவிசொத் தீருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமுங் கல்வீயுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெனி தெய்தநல்
 காயெழு ஓயறையும்
 விண்ணும் புனியும் புன்றுங்
 கனலும் வெங் காலு எண்பர்
 கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் பழுநின் கடைக்கணல்
 காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டுங் கலைக் கழிழுத் தீம்பா
 ஸமுதந் தெளிக்கும் வண்ணக்
 காட்டும்வெள் ளோதீம்பேடே
 சகல கலாவல்லியே.

சொல்லிற்பனமு வாதன
 முங்கலி சொல்லவல்ல
 நல்லித்தை யுந்தந் தழகைகாள்
 வாய் நளி னாசனஞ் சேர்
 செல்லிக் கரிதன் ரொருகால
 முஞ்சிதை யாமை நல்குந்
 கல்லீப் பெருஞ் கெவ்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே.

சொற்குஞ் பொருட்கு அயிராம்மெய்ஞ்
 குரங்த்தின் ரோற்றுமென்ன
 தீற்கின்ற தீண்ணை தீண்பபவர் யார்
 தீவந்தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் மீட்டோ
 டரசன்னை நாணைதை
 கற்குஞ் பதாம் புயத்தானே
 சகல கலாவல்லியே.

 மன்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னரு மென்
 பண்கண்ட ஓவிற் பணியச் செய்வாய்
 பண்டப்போன் முதலாக
 விள்ளகண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டே ஒழுஞ்
 விள்ளம்பூங்கோற்
 தண்கண்ட தெய்வமுள்ளோ
 சகல கலாவல்லியே.

சுவாமி விவேகானந்தரின் கருத்துக்கள்

- கருணையே இல்லாமல் அறிவு மட்டும் நிறைய இருப்பதைவிட - அறிவே இல்லாமல் கருணை சீரிதளவு இருப்பது நல்லது.
- நெஞ்சில் சரமுள்ளவனுக்குத்தான் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அமைகிறது.
- எவ்வாலத்தில் பரங் பொருளைக் கானுங்கள் குழந்தை, மனைவி கணவன் எவ்வாமாக இருப்பது அதுவே நல்லவராகவும் தீயவராகவும் வாழ்விலும் சாவிலும் இருப்பது அதுவே.
- சுவர்களுக்கு ஆசை கீட்டயாது - ஆகவே அது துண்பம் அடைவதில்லை. ஆனால் அது வளர்ச்சியும் அடைவதில்லை.
- நமக்கு வேண்டியதையும் அதற்கு மேலேயும் வைத்துக் கொள்ள வாய். ஆனால் எவ்வாயும் பரங் பொருளுக்கே சொற்றும் எனும் உண் வையை உணர வேண்டும்.
- மற்றவர்களுக்கு தீயை செய்து வாழ்பவன் - சீரியவன் மற்றவர்களுக்கு தீயை செய்யாமல் வாழ்பவன் - மனிதன். மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்து வாழ்பவன் - பெரியவன்.
- துண்பத்தால் நமக்கு சீடைக்கும் அனுபவம் நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். நம் வாழ்வில் நாம் செய்யாமல் இருந்திருக்கலாமே என்று நாம் சீன்னால் வருத்தப்படும் பல நூறு காரியங்களை செய்து விட்டு, அதனால் உயர்ந்த அனுபவ பாடங்களைப் படிக்கின்றோம்.
- முதலில் ஆத்துமாவை பற்றி கேள்விப்படுங்கள் சின் அதைப்பற்றி சிந்தியுங்கள். மீது அதைத் தீயானத் செய்யுங்கள்.
- நம இலட்சியம் உயர்ந்தாக இருக்கவேணும் துரத்திஸ்ரவசமாக நாமில் பலர் ஏந்தவொரு இலட்சியமும் இன்றி வாழ்ந்து முடிக கிறார்கள்.
- இலட்சியத்துடன் வாழும் மனிதன் 1000 தவறுகள் செய்தால் இலட்சியமே இல்லாது வாழ்பவன் இலட்சம் தவறுகள் விடுவான்.

நன்றி நவிலஸ்

அனையாத தீபமாய் மற்றயாத குபங்கூய் எம் இதயத்தே
இனிடே வாழ்ந்திருக்கும் எமதரிய ஓயார் அலர்ந்த வாழ்
வயத்து மலைகள்வரங் மலரடி சேர்ந்திட்ட நாளில்
இறுதிச் சடங்கில் இனைந்தும் மற்றும் பல
வகையில் நாடுயோடு வந்து உடலியுடன்
ஒத்தாகச எண்ணிலாது புரிந்துகொண்ட
பெருமைப்படுத்திய உற்றார்
உறவினர், நண்பர்கள், அயவவர்களுக்கும் இன்றைய நீகழ்க்கி
யில இனைந்து சிறப்பிட்ட இனியோர் யாவகுக்கும்
எயது இதயம் கண்டத நன்றி.

இங்கும்

மக்கள், மருமக்கள்,
போப்பிள்ளாகள்,

கன்றுவரி வீதி.

காங்கேஷன்துறை.

தந்தாலிக முகவரி:-

இல 106 ஆடுயாதம் வீதி,

வொக்குலில் வீதிக்கு,

வொக்குலில்.

பராசக்தி அச்சம் வொக்குலில்,